

SŁOWO WSTĘPNE

Magnificencjo Panie Rektorze, Pani Dziekan, Koleżanki i Kole-dzy,

Witając Państwa w tej sali, czynię to nie tylko z radością i wdzięcznością, że mimo obowiązków i zajęć rozlicznych znaleźliście czas, aby odpowiedzieć na nasze zaproszenie, ale czynię to ze szczególnym uczuciem, bowiem tym razem nie chodzi o uczoną sesję ani o oficjalne zebranie, na których różne rozpatruje się sprawy, lecz o spotkanie kameralne raczej, uroczystość niemal rodzinną - święto tej Katedry, a więc i święto Uniwersytetu...

Spotkanie bądź święto nieradosne, bo poświęcone wspomnieniom o kimś, kogo już nie ma, ale chyba nie przygnębiające, skoro pozwala wrócić myślami do kogoś, kto był stąd, spośród nas i o kim trzeba pamiętać, bo ta pamięć i to wspomnienie zawierają w sobie naszą własną historię.

M lę, że dobrze jest spotkać się czasem w takiej intencji...

U progu 40-lecia naszej uczelni ilu dostojnym ceniom, z tego Wydziału tylko, należy się nasze wspomnienie!

Z filologii polskiej - profesorowie: Adamczewski, Boleski, Dür-Durski, Hrabec, Jakubowski, Kawyn, Saloni, Stieber, Ułaszyn, dr Gosiewska, nie wymieniając już młodszych...

Z innych filologii - profesorowie: Golias, Will i Olechnowicz...

A z naszej Katedry, poza profesorem Kielskim, prof. Ciesielska-Borkowska, dr Lazarowa, doc. Łopatyńska...

To tylko Ci, których byłem słuchaczem bądź uczniem, których znałem bliżej, bądź których spotykałem nierzadko.

Im właśnie, współtwórcom naszego Wydziału, w 40-lecie tej Uczelni i tego Wydziału, należy się nasza wdzięczność i pamięć.